

VÖRÖS ISTVÁN

Közmunkások

Sinka István Magyarországon 2016-ban

Közmunkások jönnek.
Virágos az utca.
Nappal napfényel van
ingyen világítva.

Este tévék fénye
zuhog az árokra,
ott kapálgat nappal
Jancsi és a Julcsa.

Este tévét néznek,
olcsóbb lett az áram.
Elalszanak közben.
Jancsi Julcsánál van.

Felesége otthon
tányér leves mellett
várja, hogy hazajön,
Eddát énekelget.

A közmunkás sorsa,
másokért dolgozzon,
vagy ami nem is kell,
azon fáradozzon.

Polgármester házán
tetőt igazítson,
s hogy az övé lyukas,
azon se morogjon.

Ezt, ha fölemlíti,
demagógnak mondják,
rámordul a rendőr,
nem kap többet munkát.

Hogyha szavazni kell,
nincs is mit töprengjen,
a jó válasz ott áll
kitöltve, kötegetben.

A kezébe nyomják,
úgy lép a fülkébe.
De szép a szabadság,
hogy ezt is megérte.

Már szólnak is kintről,
tegye borítékba,
a tollhoz ne nyúljon,
meg van az már írva.

Aztán a ház mögött
fő a bűdös gulyás.
Nem ugat a kutya,
azt kiáltja: Vivát!

Régi szó ez még a
Petőfi korából.
Bár ő ki nem mondta
csak a szabadságról.

Most a kutyák szórják,
szolga szava lett már.
Szilva dől a fáról,
de nem kell a lekvár.

Ki áll le megfőzni,
hogy is kell, nem tudják.
Műanyagtányérból
a pörköltet falják.

Este a tévében
a híreket nézik.
Már megint mi győztünk!
Így lesz még négy évig.

Egyre jobb már nekünk,
végén olyan jó lesz,
mint a végén lehet.
A ház eladó lesz.

De ki is venné meg,
kinek lesz még pénze?
Feketén bólogat
szilvafánk az égre.

Az ég visszabólint,
fürtös göndör haja
leír az udvarra,
úgy hívják: éjszaka.